

Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2

Lazarská 4/10, 121 26 Praha 2, telefon: +420/224 261 325, fax: +420/224 262 374
e-mail: podatelna@osz.pha2.justice.cz

2 ZT 233/2013 – 256

V Praze dne 12. ledna 2015

Městskému soudu v Praze

prostřednictvím

Obvodního soudu pro Prahu 2

ke sp.zn.: 6 T 136/2013

Věc: obž. **Petra J**, nar. _____, **Iva M**, nar. _____, **Marie R**, nar. _____,
Hana Š, nar. _____, a **Daniela Š**, nar. _____,
– trestní řízení – **odůvodnění stížnosti proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2**

Proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26.9.2014, sp.zn. 6 T 136/2013, jímž bylo podle § 231 odst. 1, 2 trestního řádu za užití § 223 odst. 1 trestního řádu z důvodu § 11 odst. 1 písm. j) trestního řádu rozhodnuto o zastavení trestního stíhání obžalovaných **Petry J**, nar. _____, **Ivy M**, nar. _____, **Marie R**, nar. _____, **Hany Š**, nar. _____, a **Daniely Š**, nar. _____, podal státní zástupce v zákonné lhůtě stížnost, kterou **odůvodňuje takto:**

Trestní stíhání obžalovaných **Petry J**, **Ivy M**, **Marie R**, **Hany Š** a **Daniely Š** v této trestní věci bylo podle § 231 odst. 1, 2 trestního řádu za užití § 223 odst. 1 trestního řádu z důvodu § 11 odst. 1 písm. j) trestního řádu zastaveno usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26.9.2014, sp.zn. 6 T 136/2013, s odůvodněním, že trestní řízení v této věci trvá nepřiměřeně dlouho.

Státní zástupce se však domnívá, že pro takový postup nebyly splněny zákonné podmínky. Státní zástupce v obecné rovině naprosto souhlasí s názorem nalézacího soudu, že trestní řízení má být maximálně rychlé a efektivní. Naprosto však nelze souhlasit s důsledky, které nalézací soud z aplikace této zásady, resp. čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, dovodil pro tuto trestní věc.

Z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu plyne, že „porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě ve smyslu citovaných článků Úmluvy a Listiny samo o sobě nezakládá nepřipustnost trestního stíhání ve smyslu § 11 odst. 1 písm. j) tr. ř.“ (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.11.2008 ve věci sp.zn. 3 Tdo 688/2008). Tento závěr je pravidelně akceptován i Ústavním soudem (viz např. IV. ÚS 487/03 a I. ÚS 554/04).

Nalézací soud tak postupoval v rozporu s ustáleným výkladem § 11 odst. 1 písm. j) trestního řádu. Pokud měl nalézací soud za to, že doba řízení je nepřiměřená, měl na to reagovat zejména urychleným rozhodnutím o vině obžalovaných a v případě odsuzujícího rozsudku náležitým přizpůsobením (snížením) trestu, a nikoli zastavením trestního stíhání.

Státní zástupce se však navíc domnívá, že v této věci nelze s ohledem na kritéria používaná ustálenou rozhodovací praxí (viz např. I. ÚS 554/04) shledat nepřiměřenou délku řízení.

Trestní řízení ve věci útoků, které jsou v této věci řešeny, bylo policejním orgánem zahájeno dne 21.11.2011. Pro posuzování délky řízení ve věci, která je nyní projednávána, přitom nelze bez dalšího přihlížet k tomu, že předtím probíhalo řízení týkající se jiných útoků a jiných osob, které bylo následně vedeno společně. Již dne 8.2.2012 bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání týkající se těchto a dalších útoků a celkem 15 obviněných. Již dne 4.4.2013 byla podána pro celkem 13 útoků obžaloba na 15 obžalovaných. S ohledem na rozsah věci, počet útoků, počet obviněných, jejich četné využívání všech opravných a dozorových prostředků, přesouvání termínů výslechů apod. se jedná o mimořádně efektivní práci orgánů přípravného řízení. V žádném případě nelze v tomto směru uvažovat o nepřiměřené délce přípravného řízení. Závěry nalézacího soudu nasvědčující tomu, že se jednalo v podstatě o bagatelní věc, kterou bylo možno urychleně vyřídit, vyvrací ostatně i skutečnost, že sám nalézací soud původně společnou věc k urychlení řízení rozdělil a ani věc sp.zn. 6 T 136/2013 ani věc sp.zn. 6 T 107/2013 dosud nebyly pravomocně skončeny.

Ani celkovou dobu od spáchání projednávaného jednání (končícího 1.6.2009) do podání obžaloby nelze s ohledem na rozsah protispolečenského jednání, jehož součástí je nyní posuzované jednání, a složitost jeho vyhodnocování včetně potřeby přednostního využití a vyhodnocení operativních prostředků v související trestní věci, jakož i na shora uvedené považovat za nepřiměřenou nebo neodůvodněnou.

S ohledem na právní i skutkovou složitost věci, rozsah spisového materiálu, potřebný rozsah dokazování, postoj obžalovaných k trestnímu řízení, projednání ve dvou stupních a změnu složení senátu pak nelze ani dobu trvání řízení před soudem v této věci (a to ani společně s předcházejícím přípravným řízením) považovat za natolik nepřiměřeně (neodůvodněně) dlouhou, aby to mohlo vést k závěru, že bylo porušeno právo na projednání věci v přiměřené lhůtě ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

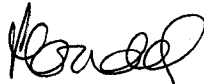
Státní zástupce tak s ohledem na výše uvedené má za to, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26.9.2014, sp.zn. 6 T 136/2013, je v rozporu se zákonem, resp. že jeho výrok je nesprávný.

Vzhledem k výše uvedenému

n a v r h u j i,

aby Městský soud v Praze v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 trestního řádu napadené usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 zrušil.

Státní zástupce
Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2
JUDr. Richard Houdek